

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד לפקוח נול: הזמנות, עיקולים, סיוכים, הותר ערסאות, פסקי דין, גניסין * וכן למעיד שלא יקפחו מכותם: למזדות הביד, ולדין גמור, ולמדיק דתני, ולמאן בבוררות, ומאנסי

סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל הטאתם

הננו בזה להתריע ולמחות נגד מעשה רשעות והתפקרות של בערל קליין - ובתו אסתר רחל הערמאן, שהגישו ב"ערכאות" - "מסירות" ו"הלשנות" נוראות - נגד חתנו/בעלה מורה ר' יואל שבתי הכהן הערמאן נ"י. וביום ג' העבר - הוסיפו חטא על פשע - לבקש מן השופט: שיקנום את הבעל - על שפונה לבתי דין - המכריזין עליהם שהם מוסריים, שומו שמים על זאת - להחניק דעת תוה"ק - בכח הערכאות! ופשוט, שיש לנדותם ע"ז - כמבואר בכל הפוסקים. [ע"י שו"ת הרמב"ם (פי' כ"ז, ר"ס, ומ"ח), ר"י"ף (פי' י"ד), ריקנמי (פי' של"ד), ריב"ש (פי' ק"צ), מהרי"ק (שורש קכ"ד), תשוב"ץ (מ"ב, סי' ר"ז, ור"ז תקון ת. ומ"ד, מוטה"מ טור א', סי' י"ז, וס' טור ג', סי' ו'), בנימין זאב, (פי' רפ"ב, רפ"ח, ומ"ט), רשב"ש (פי' רע"ז), מהר"א ששון (פי' ק"ב, וקנ"ח), מהרשד"ם (יוד" סי' ק"ט, וקל"ב, ואס"ע סי' קל"א), מהרי"מ"ץ (פי' ק"צ), דברי ריבנות (פי' קכ"ב), וכן נפסק להלכה ברמ"א (מ"מ סי' כ"ז, ס"א, ומ"ח סי' כ"ב), שמחרימין ומנדין את החולק לפני שופטי עכו"ם - עד שיסלק יד העכו"ם מעליו, ע"י"ש]. ודברים נוראים כתב הגה"ק בעל כסח"ק (מ"מ, סי' כ"ז), שאין לצרפו למנין - ויש לו דין "יצא מן הדת" - עד שישוב בתשובה - ויבטל ויסלק יד עכו"ם מן הנתבעים.

ובחדא מוחא, או מתריעים בכל התוקף נגד הר' יהושע גליק מביד "גבעת המורה", ששלח לנו "הזמנה" ע"פ בקשת המלשינים... שבוה הכנים את עצמו בנדר "מחויק ביד הולכים לפני עברם", שע"ז פסק רמ"א (מ"מ סי' כ"ז, ס"א) דמחרימין ומנדין את כל "המחויק" ביד החולק לפני עכו"ם, וכ"כ הב"ב (ס"א, מוחמ"ב, ופני משה (ה"ד סי' ר"ז), וכל הפוסקים המציינים לעיל, [נתע' משיב דבר (ה"ד סי' ו'), מי באר (פי' ט"ז), תשו"ג (ה"ד סי' מ"ח), שרש"מ (מ"ח, סי' ק"צ)], וכבר אמחול [נתע' משיב דבר, ה"ד סי' מ"ח] "לאו עכברא גנב אלא חורא גנב", וכל המסייעים ביד עוברי עבירה - נידונים כמותם. וכן אנו מוחים נגד "ביד קארלסבורג" ששני הצדדים חתמו אצלם ש"ב, וממילא ברור שהם בבחינת "יש בידם למחות" על ה"מסירות" הנוראות הללו, ועכ"ז הם שותקים עם האמת/העלוב: שכבר "סלקו עצמם" מן הגידון... לכן ליהו ידוע, שקולר כל מלשנות הללו תלוי גם על צוואיהם, עד שפסקו מלסייע להמלשינים, ויצאו במחאה גלויה נגדם, דהרי התואר "מחויק" ביד החולק לפני עכו"ם, כולל אף "מי שיש בידו למחות ואינו מוחה", וכמבואר בשו"ת בנימין זאב (פי' רפ"ב) וז"ל: ואלו האנשים החטאים שגורמים תקלה לאחרים, נופלים ברשת עונש החרם והשבעה שהשביע משה אדנינו לישראל בחד גרזים ובחד עיבל, דהחריים ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת... שהגורם תקלה לחברו הוא נכנס תחתיו לכל עונשים, ולא ידוק אלו האנשים החוטאים, אלא "כל העוור להם" ואינו בא לעוורת ה', "כלומר לעורת אותם שמוכרחים אותם", הם בכלל העונש... ומי שמתחם על אלו הרשעים החוטאים, ה' יתברך יפרע ממנו, ואם ח"ו לא יחזור בתשובה, הרי הן נענשים ככל אשר אמרנו לעיל... והקב"ה הראה לו לאדם דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו, ואלו הרשעים במלוא דיני התורה ועתידים ליתן את הדין, ואם איות בר בי רב מסייע ומחפה עליהן, עתיד ליתן את הדין וגם לית חוייא דרבנן לישרקיה, ועליו אני קורא רשע ערום...", וה' יפרע מן המתכסין במלילות ומראין עצמן כפרושים ואינן פרושים... "ואני אומר על ההוא בר בי רב דהית ראוי לו למחות בידם, ואדרבה אינו מוחה... עבירה גדולה בידו ויתפש בעונם", ובנמרא, אמר ר"ח מאי דכתיב ה' במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו, אם שרים חטאו וקנים מה חטאו, אלא אימא על זקנים שלא מיהו כשרים, ומוכח התם "דכל דאיכא בידו למחות ואינו מוחה נתפש על עונם", ומי שאפשר לו למחות כאנשי עירו ואינו מוחה, נתפש על אנשי עירו... וישראל הם ערבים זה בזה, ומחוייב זה בחובתו של חברו... עכ"ל. וז"ל (ס"א סי' י').

ואם הולך מייקר שם ע"ז... מחלל ה' הוא... וצריך כפרה גדולה, וז"ל שיש בידו למחות ימחה לידו ואם לאו הוא נכשל, ואמרינן בנמרא וכשלו איש באחיו, בעון אחיו, מכלל שכל ישראל ערבים זה בזה, ומוקמינן בידו למחות מחוייב זה בחובתו של חברו... עכ"ל. ויותר מזה ברור, דהמלשינים וגם מקודם הנ"ל, מוטלים בתוך "חרם נידוי ושטמא" מעצמם, דהגם דכחוס אין אנו מדין בפועל וכמבואר במ"ז (יד סי' של"ד, סק"ג), מ"מ הרי כתב מהרש"ם (מ"ח, סי' מ"ח, ומ"ז, פי' קכ"ב), על פי דברי הסמ"ע (מ"מ סי' מ"ח סק"ד), דהעובר על "חרם הקדמונים" ה"ה בנידוי מעצמו בפועל ממש, וגם נענש בכל העונשים החמורים שע"ז, ע"ש. וב"ז כתב מהר"ם מ"ר"ב (ד' פ"א, סוף תרצ"ב), שיש "חרם הקדמונים" על ההולכים לפני עכו"ם, שבוה הרי נכללים כל המסייעים והמחויקים וכל, וז"ל: הסכימו ונודו בחרם בנידוי ובשטמא, ובשם מיתה ובגזירת יהושע בן נון, שלא יביא שום אדם חבירו ברידיו גוים, ולא שלא יכופנו ע"ז גוים מאומה, הן גוי תריים הן מושל הן סרדיו... וכאם יעבור ע"ז, גורנו בחרם ובנידוי שיפצה חבירו מיד גוים, וישקם מעליו הגוים המסייעים, שלא יבא לו חוק, ויפייסנו ויפצנו... וז"ל יא"א על ז' מובי העיר ע"ז גוים", ועוד גורנו ונדינו והחרמנו בשטמא ובשם מיתה, שלא יהא אדם רשאי ליטול שררה על חברו, לא ע"י מלך ולא ע"י שר "ושופט", כדי לעונש ולקנום ולכוף חברו, לא בדברי הבאי ולא בדברי שמים, כי יש עושים עצמם פרושים ואפילו צנועים אינם... והעובר על גזירתנו יהא באלה ובנידוי ובשטמא, ומותרם בשם מיתה, ובשטמא יהיה, ויהו כל ישראל מוכרזין ממנו... פתו פת כותי יינו יין נסך... ועל תקנה זו תתומים: שמואל ב"ד מאיר [הרשב"ם], יעקב ב"ד מאיר [ר"ת], אליעזר ב"ד נתן [הראב"ן], ועוד ק"ג רבנים, עכ"ל. וב"ב הרשב"ש (פי' רע"ח), והבא עליו בעקיפין לעוור התובע ביד תקיפה של האומות ולהעמיד מלפניו ומלאחוריו זקפין, ארור הוא לח' אלוקי ישראל ובנידוי ובשטמא ליהו ויהיה על פני השדה לדומן... עכ"ל. ונמצא, שהמלשינים וגם עוריהם הנ"ל, הטילו את עצמם בפועל ממש בתוך חרם נידוי ושטמא, רח"ל. ואנו מתרים בזה את המלשינים שלהיו ידוע להם: שסמכתם על איזה "עידוד" או "דחית" מצנע, לא יעיל להם מאומה לנקות א"ע בפני בנ"א, ואצ"ל שגם כבא לא יעיל להצילם ביום עברה, דהלא כתב בכנה"ג (מ"מ ל"ד, פ"ט, ט"ו); שהיוודע דהוראת החכם אינו כדון ומ"מ סומך עליו, מקרי "מיד" ומפסל [לעדות ולשבעה], דה"ל יודע את קונו ומתכוון למרוד בו, [גם אינו יוצא י"ח קר"ש, ע"י אגרא דכלה (שופט, ד"ס לא קס"א), ע"ש.

והיות שדבר ברור פסק הרמב"ם (דעות פ"ו, ה"ח) - בזה"ל; "אם לא חזר בו בסתר, מכלימין אותו ברבים ומפרסמין חטאו - ומחרפין אותו בפניו ומבזין ומקללין אותו עד שיחזור למוטב". אשר על כן - בכח תוה"ק - המסורה לנו מרבנותינו פוסקי הדורות (כ"ל), הרינו מכריזים בשער בת רבים, שע"פ דין תוה"ק, הרי **בערל (ישראל ישכר דוב) קליין ובתו אסתר רחל הערמאן**

הם: "מוסריים" - "מלשינים" "מחללי שם שמים" - "מרימים יד בתורת מרע"ה" - "מחרפים" - "מגדפים" - "מיקרים אלילים", והם מוטלים בפועל ב"חרם" - "נידוי" ו"שטמא", ויהיו להרפה ולדראון עולם בתולדות ימי עמינו, ומרה תהיה אחריתם, ויש להרחיקם בכל מיני הרחקות, ואצ"ל שאסור לסייעם או לחזקם בשום סיוע כלשהו.

וקרינן מתרים אותם בתוקף וכח תוה"ק, שיסלקו תיכף ומיד יד עכו"ם מהנתבע הנ"ל - ויבטלו מעליהם ב"ערכאות" כל ה"מסירות" - בהוה ובעתיד [בהאופן של: "וידררהאל ויהימ פרעזשידעם" דוקא], וטרם שיעשו כן - מלכד מה שרובץ עליהם כל דברי הפוסקים הנ"ל, גם אין נזקקין לתביעתם בבית דין של ישראל כלל. ואנו פונים בזה לכל מי שיש בכוחו להשפיע עליהם - שיחדלו מדרכיהם המקולקלים, בודאי שיהיה חלקו בין המעמידים הדת על תלה, ולמזהיר ולנוהר שלומים תן כמי נהר, ולהשומעים יונעם ותבא עליהם ברכת טוב, ושלוה על ישראל.

ר' אברהם שמואל יהודה געשטעמבער
ראב"ד ביד"צ סניף "שמרו משפט"

וע"ז באנו על החתום בשם שאר חברי הביד"צ - דסניף "שמרו משפט" יום חמישי לסדר "אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו" (מק"ץ) עשרים וחמשה ימים לחודש כסליו, (א' דחנוכה), שנת ה"א תשע"א לפ"ג.